

Του Πάσχου Μανδραβέλη ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 25.4.2025

Το πιο δύσκολο να καταπολεμηθεί μίσος είναι αυτό που έχει θρησκευτικές ρίζες. Ο,τι και να πει κάποιος σε έναν τζιχαντιστή, όποιο επιχείρημα κι αν φέρει, από τη στιγμή που έχει πειστεί πως ο (υπεράνω επιχειρημάτων) Θεός θέλει τους «άπιστους» νεκρούς, θα ζωστεί τα εκρηκτικά κι όποιον πάρει ο Χάρος.

Βεβαίως οι τζιχαντιστές δεν γεννιούνται τζιχαντιστές. Δημιουργούνται από κάποιους μουλάδες, οι οποίοι είτε είναι πολύ ανόητοι για να κατανοήσουν την αξία κάθε ανθρώπινης ζωής είτε εξυπηρετούν πολιτικά, οικονομικά κ.λπ. συμφέροντα· ένας θεός ξέρει ποιος είναι τι στο καζάνι του ισλαμικού κόσμου.

Ευτυχώς ο Χριστιανισμός απέβαλε –ύστερα από πολύ αίμα, αλλά σχετικώς νωρίς– το τζιχάντ, που σημαίνει «ιερός πόλεμος». Δεν σφάζουν και δεν σφάζονται πλέον ομόδοξοι για εκείνον τον «βράχο της Ιερουσαλήμ», που λέει και ο Γιουβάλ Χαράρι. Όλα τα χριστιανικά δόγματα καταδικάζουν το μίσος· ας εξαιρέσουμε τους διαταραγμένους των ΗΠΑ που δημιουργούν μιλίσσιες και τους «μοναχικούς λύκους» που μπουκάρουν σε συναγωγές, τεμένη, σχολεία και σπέρνουν πτώματα για «να αφυπνίσουν το λευκό χριστιανικό έθνος».

Από τις μεγάλες θρησκευτικές διαμάχες του παρελθόντος απομένει ζωντανό ένα κήρυγμα –έστω συγκεκαλυμμένου– μίσους. Ο αντισημιτισμός έχει μακρά ιστορία, τουλάχιστον 1.500 χρόνων. Είναι συνυφασμένος με λαϊκά έθιμα όπως το «κάψιμο του Ιούδα» και κάποιες φορές κηρύσσεται από άμβωνος. Αυτό έγινε τη Μεγάλη Πέμπτη από τον μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλο.

Σε ένα περιπεπλεγμένο (δεν ξέρουμε πώς αλλιώς να το χαρακτηρίσουμε) λογύδριο ανέφερε ότι «η μεγαλύτερη αμαρτία είναι η αχαριστία. Να καταδικάζεις, να οδηγείς στον θάνατο με ύβρεις και συκοφαντίες τον άνθρωπο που πάντα και πολλάκις σε ευεργέτησε εδώ είναι το έγκλημα εν ψυχρώ (...) Δεν είναι αντισημιστής (sic) –δεν ξέρω πώς το λένε, γιατί βλέπετε στους καιρούς μας έχουν βγάλει πολλές κατηγορίες– (...) Αυτοί οι άνθρωποι είναι, όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι και μέχρι σήμερα σκοτώνουν αθώες ψυχές, χιλιάδες εκεί στην Παλαιστίνη...» (kozan.gr, 17.4.2025).

Είναι δύσκολο να αντικρούσει κανείς ένα τέτοιο κήρυγμα και όχι λόγω των πολλών ασύντακτων προτάσεων που εμπεριέχει. Πρωτίστως διότι δεν έχει λογική, ούτε καν θεολογική. Πώς ο (Εβραίος στην καταγωγή και θρήσκευμα) Ιησούς ήταν ο «άνθρωπος που πάντα και πολλάκις ευεργέτησε» τους «ένοχους μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία» Εβραίους;

Αλλά και από θρησκευτικής σκοπιάς: αν «τούτο όλο γέγονε ίνα πληρωθούν οι Γραφές», αν έπρεπε να γίνει η Σταύρωση ώστε να υπάρξει Ανάσταση, τότε πού στην ευχή είναι το αμάρτημα, όταν κάποιοι –έστω άθελά τους– υλοποιούν το θέλημα του Θεού;

ΠΗΓΗ: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 25.4.2025](#)